

stemmelse med de Priser, Landmændene faa for deres Kreaturer. Det er i øvrigt et Forhold, som det forekommer mig der kunde være særlig Anledning for Københavns Indvaanere til selv at søge reguleret. De Bestræbelser, der i den Henseende have været gjorte fra Landbrugets Side, have mødt den allerstærkeste Modstand hos Københavns Indvaanere, saa jeg antager ikke, at Landbruget oftere prøver paa at gøre det muligt for Københavns Indbyggere at faa billigere Kød; men i alle Tilfælde forekommer det mig, at det var et Spørgsmaal, der var værd at tage under Overvejelse af Kødkonsumenterne. Det er disse Bestemmelser angaaende vort Forhold over for Udlandet, som jeg har fundet Anledning til at drage frem, og jeg vilde gerne anmode den højtærede Landbrugsminister om at udtale sig om, hvad han agter at gøre i den nærmeste Fremtid for at fjerne alt for store Ulemper, hvis Forbudet fra Tyskland træder i Kraft den 28de d. M.

N. Jensen: Jeg har kun ønsket at knytte nogle enkelte Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, og da jeg er enig med flere Udtalelser, der ere fremkomne fra andre ærede Talere, skal jeg indskrænke mig til at gøre det ganske kort. Det er jo klart, at den Gang vi vedtog Loven af 14de April 1893, stode vi aldeles fremmede over for dette Forhold. Det var noget hidtil uprøvet; man havde ikke andet at støtte sig til, end hvad Videnskaben udtalte, men man mente, at det vilde føre til Held. Hvis man vedtog saadanne Bestemmelser, og det har senere vist sig, at man har forøget det Beløb, som man mente kunde anvendes til Tuberkulinindsprøjtning, til det dobbelte. Naar man nu staaer over for det foreliggende Forslag, som giver mere bestemte Regler, maa man desværre beklage, at Erfaringerne, der ere indhøstede i Aarene, siden Loven af 14de April 1893 kom til at virke, i det hele taget ikke ere saa udtømmende, at man fuldt ud kan bygge paa dem; men jeg tror dog nok, man kan sige, at det har vist sig, at hvor Tuberkulinprøver have været foretagne, og hvor Afspærringen er bleven gennemført efter et solidt System, der har det ogsaa hjulpet, og man har opnaaet Resultater. Nu har det foreliggende Forslag en ny Bestemmelse til Sikkerhed for, at disse Afspærringer ogsaa blive effektive, og det er den efter min Mening meget heldige Bestemmelse, at Ejeren skal betale Udgifterne tilbage, for saa vidt han har ladet sine

Dyr indsprøjte og ikke efterkommer Afspærringen paa rette Maade. Jeg tror, at man kan være fuldt overbevist om, at selv om denne Bestemmelse maaske kan synes at ville genere, saa ville dog de Ejere af Kvægbesætninger, som have Øjet aabent for, at der her er et Omraade, hvor man maa bringe et Offer for at faa det bedst mulige Resultat, underkaste sig en saadan Bestemmelse. Paa den anden Side mener jeg, at denne Bestemmelse i § 1 vil have til Følge, at de, der ville have deres Besætninger indsprøjtede, ville undlade at forlange dette, naar de ikke tilstrækkelig kunne afspærre Dyrene. Jeg betragter det altsaa som et stort Gode, at man har faaet denne Bestemmelse med ind i § 1. Naar jeg før nævnte, at vi ikke havde fuldt udtømmende Erfaringer at bygge paa, ere selve Lovforslagets Bestemmelser et Vidnesbyrd i denne Henseende, idet der i §§ 1, 2, 3, 4 og 7 er overladt væsentlige Ting til Landbrugsministerens Afgørelse. Jeg nævner ikke dette, fordi jeg har Betænkelighed derved; tværtimod mener jeg, at man, naar man ikke er klar over, hvilke Bestemmelser der er de hensigtsmæssigste og heldigste, helst maa overlade det til Administrationen, indtil man har indhøstet de fornødne Erfaringer. Men naar vi se paa Forslaget og de Ændringer, der ere vedtagne i det andet Ting, kan jeg ikke nægte, at jeg ikke sympatiserer fuldt ud med den Ændring, der af Landstinget er sat ind i § 6. Jeg sigter her til Bestemmelsen om, at Mælken skal være pasteuriseret, opvarmet til visse Grader, naar den skal anvendes til Kreaturføde. Thi hvad vil dette sige? Den Kontrol, der kommer og skal undersøge, om Bestemmelserne i § 6 ere opfyldte, vil foretage disse Prøver, og naar det da viser sig, at Mælken ikke har været opvarmet til 68 Gr. Reaumur, kan der blot fra vedkommende svares: Ja, men den Mælk er slet ikke bestemt til Kreaturføde, og naar den ikke skal anvendes til dette Brug, skal den ikke pasteuriseres. Det forekommer mig nu, at det vilde være meget uheldigt, hvis man tillod, at Folk fik daarligere Mælk, mere inficeret Mælk end Kreaturerne, og jeg tror, at denne Bestemmelse vil blive helt illusorisk, hvis den bliver staaende, som den staaer. Jeg kan for øvrigt være enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Rosleff) og tror, at han har Ret i de Betragtninger, han gjorde gældende, naar han udtalte, at Lovens Bestemmelser bør være saa betryggende af-fattede, at de ikke tillade en Omgaaen, og